

คำแถลงการณ์
ในพิธีเปิดสำนักงานยูนิเซฟ จังหวัดขอนแก่น
โดย ฯพณฯ อานันท์ ปันยารชุน
ทูตองค์การยูนิเซฟ ประจำประเทศไทย
วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน

ผมมีความยินดีอย่างยิ่งที่ได้มาร่วมพิธีอันน่าจดจำในวันนี้ ซึ่งเป็นวันทำพิธีเปิดสำนักงานขอนแก่นขององค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ หรือที่รู้จักกันดีในนามของ “ยูนิเซฟ” ผมได้รู้จักและเฝ้าดูการทำงานขององค์การยูนิเซฟ ในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างประเทศที่มีความมุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก ๆ มาหลายทศวรรษ และทุกท่านคงทราบดีว่าตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ผมได้รับเกียรติให้ทำหน้าที่เป็นทูตยูนิเซฟประจำประเทศไทย ทำให้ผมเห็นคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งขององค์การยูนิเซฟ คือยูนิเซฟสามารถปรับเป้าหมาย กลยุทธ์ และมาตรฐานต่าง ๆ ในระดับโลก ในการดำเนินการพัฒนาและปกป้องเด็ก ให้ใช้ได้ในระดับประเทศได้เป็นอย่างดี ตามสำนวนที่ว่า “Thinking Globally and Acting Locally” การเปิดสำนักงานขอนแก่น เพื่อดำเนินการและติดตามโครงการความร่วมมือต่าง ๆ สำหรับเด็ก ๆ ในระดับจังหวัดและภูมิภาค นับเป็นตัวอย่างหนึ่งของการวางนโยบายขยายการพัฒนาสู่ท้องถิ่น

องค์การยูนิเซฟ เป็นหน่วยงานสมาชิกในเครือขององค์การสหประชาชาติ (United Nations) ตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๔๘๕ เพื่อตอบสนองความต้องการพิเศษของเด็ก ๆ ในยุโรปที่ได้รับผลกระทบจากสงครามโลกครั้งที่ ๒ จากนั้น องค์การยูนิเซฟได้ขยายกิจกรรมต่อไปยังประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยเป็นหนึ่งในไม่กี่ประเทศในทวีปเอเชียที่มีองค์การยูนิเซฟตั้งอยู่มามากกว่า ๕๐ ปีแล้ว กรุงเทพมหานครได้ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการปฏิบัติงานขององค์การยูนิเซฟในประเทศไทย และยังเป็นสำนักงานองค์การยูนิเซฟในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและแปซิฟิกอีกด้วย ทุกท่านคงจะได้รับแจกหนังสือ ซึ่งเพิ่งจะได้รับการตีพิมพ์ ชื่อ “องค์การยูนิเซฟในประเทศไทย – ๕๐ ปี แห่งการเดินทาง” (“UNICEF in Thailand – A Journey of Fifty Years”) ซึ่งผมขอแนะนำให้ทุกท่านอ่านเพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังใจและข้อมูลเพิ่มเติมในการปฏิบัติเพื่อเด็ก ๆ ทุกคน

เหตุการณ์ในวันนี้จะได้รับการจารึกไว้ในประวัติศาสตร์ว่าเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญอีกเหตุการณ์หนึ่งในการเดินทางต่อไปขององค์การยูนิเซฟประจำประเทศไทย

กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การยูนิเซฟประเทศไทย ในการส่งเสริมการพัฒนานโยบาย การวางแผน และการติดตามโครงการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุตาม “เป้าหมายสุดยอดเพื่อเด็ก ปี ๒๕๔๓” (World Summit Goals for children) และการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child) ยังคงต้องดำเนินการต่อไป จึงเป็นสิ่งสำคัญที่องค์การยูนิเซฟ จะขยายการปฏิบัติงานไปในที่ระดับท้องถิ่น โดยขยายการปฏิบัติงานไปสู่องค์กรบริหารส่วนจังหวัดและองค์กรบริหารส่วนตำบล รวมทั้งองค์กรของชุมชนและประชาคมที่อยู่ใกล้ประชาชนมากที่สุด

ผมมีความยินดีที่องค์การยูนิเซฟ ได้จัดตั้งสำนักงานโครงการขึ้นที่เชียงใหม่เมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา เพื่อยื่นมือเข้าไปช่วยเหลือเด็ก ๆ ในพื้นที่ภาคเหนือ การทำพิธีเปิดสำนักงานโครงการขอนแก่นนับว่าเป็นก้าวที่มุ่งมั่นอีกก้าวหนึ่งขององค์การยูนิเซฟในทิศทางเดียวกัน เพื่อช่วยเหลือเด็ก ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ประเด็นที่น่าสนใจประเด็นหนึ่ง คือ ในพื้นที่การปฏิบัติงานทั้งสองแห่งขององค์การยูนิเซฟ ทั้งเชียงใหม่และขอนแก่น มหาวิทยาลัยสองแห่งได้กรุณาให้ห้องค์การยูนิเซฟใช้พื้นที่ปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นตัวอย่างที่น่าประทับใจที่ชี้ให้เห็นว่าสถาบันการศึกษามีบทบาทและความรับผิดชอบที่สำคัญในการพัฒนาสังคม และการสละเวลาและทรัพยากรเพื่อหล่อหลอมอนาคตที่ดีของชาติเรา

ผมขอขอบคุณท่านอธิบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น รวมทั้งผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการวิจัยและพัฒนาที่ได้กรุณาสละสถานที่ให้ห้องค์การยูนิเซฟใช้เป็นที่ตั้งสำนักงาน เพื่อตอบสนองนโยบายในการให้การช่วยเหลือแก่เด็ก ไม่เพียงแต่เฉพาะในขอนแก่นเท่านั้น แต่ยังรวมถึงจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผมจึงอยากขอให้สมาชิกทุกท่านในชุมชนขอนแก่นแห่งนี้ เป็นศูนย์กลางสำหรับเด็ก เพื่อส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับเด็ก โดยเฉพาะกลุ่มเด็กที่ด้อยโอกาสในภูมิภาคนี้

ผมคิดว่าโอกาสนี้เป็นโอกาสที่ดีที่ผมจะพูดถึงความริเริ่มที่ดีขององค์การยูนิเซฟ ที่มีบทบาทสำคัญต่อสังคมไทยอีกประการหนึ่ง ในฐานะที่ผมเป็นทูตยูนิเซฟประจำประเทศไทย ซึ่งมีส่วนในการช่วยหาทุนจากคนไทยตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เพื่อนำไปสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ขององค์การยูนิเซฟเพื่อช่วยเหลือเด็กไทยผู้ด้อยโอกาส ทุกท่านคงจะภูมิใจถ้าได้ทราบว่าในท่ามกลางวิกฤตเศรษฐกิจเช่นนี้ เราประสบความสำเร็จอย่างสูง โดยสามารถระดมทุนได้มากถึง ๕๑ ล้านบาทในปี ๒๕๔๑ และ

๕๘ ล้านบาทในปี ๒๕๕๒ สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการหาทุนที่ต้องกล่าวถึง คือ มากกว่าร้อยละ ๕๐ ของผู้บริจาค จะเป็นบุคคลธรรมดาทั่ว ๆ ไป ซึ่งบริจาคเงินระหว่าง ๒๐๐ ถึง ๑,๕๐๐ บาทให้กับยูนิเซฟ สำหรับภาคธุรกิจเองก็ได้บริจาคเงินเป็นจำนวนไม่น้อยเช่นกัน ผมคงจะมีความยินดีอย่างยิ่ง ถ้าชุมชนขอนแก่นจะมีส่วนร่วมในการระดมทุนเพื่อเด็กผู้ด้อยโอกาส ร่วมกับคนไทยทั่วประเทศ ซึ่งเงินบริจาคส่วนหนึ่งก็จะจัดสรรมาดำเนินโครงการในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และจะเป็นการดียิ่งถ้าทุกท่านในที่นี้จะช่วยยูนิเซฟอีกแรง เพื่อให้โครงการช่วยเหลือเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และจะทำให้ท่านมีความรู้สึก มีส่วนร่วมเป็นเจ้าของในโครงการต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งนับเป็นกลยุทธ์ที่นำไปสู่ความสำเร็จที่ยั่งยืน สำหรับการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของเด็กในอนาคต

เมื่อผมได้ไปเยี่ยมชม โครงการที่หมู่บ้านเหล่านกชุมเมื่อเช้านี้ซึ่งสนับสนุนโดยองค์การยูนิเซฟ โดยร่วมมือกันช่วยเหลือสถาบันการวิจัยและพัฒนาของมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผมมีความประทับใจมากในความก้าวหน้าของโครงการ และผลที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต โครงการนี้เป็นตัวอย่างที่ดี ที่แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจ และความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของสหประชาชาติ สถาบันการศึกษา หน่วยงานของรัฐบาล และชุมชนท้องถิ่น สามารถทำอะไรได้มากมาย ด้วยงบประมาณที่มีอยู่อย่างค่อนข้างจำกัด การที่โครงการนี้มุ่งเน้นช่วยเหลือครอบครัวผู้ที่ขาดที่ดินทำกิน ยากจนและด้อยโอกาส โดยการให้การฝึกอบรมอาชีพ และการให้เมล็ดเงินช่วยเหลือ เพื่อให้พวกเขามีอาชีพที่เลี้ยงดูครอบครัวและลูกหลานได้ พร้อมทั้งมีความภาคภูมิใจในตัวเอง ที่สามารถยืนหยัดได้ด้วยตนเอง โครงการนี้ได้แสดงให้เห็นว่าการวางแผนระดับท้องถิ่น และการพัฒนาที่มุ่งเน้นคนเป็นหลัก เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการช่วยเหลือเด็กผู้ยากไร้ ดังนั้นเราจำเป็นต้องนำต้นแบบเช่นนี้ ผสมผสานเข้าไปในกรอบการวางแผนและพัฒนาโดยรวมของจังหวัด เป็นหลักในการดำเนินโครงการอื่นสืบไป

โดยสรุป ผมขอขอบคุณผู้แทนจากกรมวิเทศสหการ ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น และเจ้าหน้าที่ของจังหวัดทุกท่าน รวมทั้งอธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น และท่านทุกคนที่มาร่วมกัน ณ ที่นี้ ที่ให้ความร่วมมือกับองค์การยูนิเซฟ สิ่งสำคัญที่พวกเราทุกคนควรจะจดจำไว้ คือ องค์การยูนิเซฟ มีวัตถุประสงค์ที่จะทำงานร่วมกับรัฐบาล และองค์กรเอกชนในฐานะภาคีเพื่อเด็กไทย ดังนั้นจึงเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีแผนพัฒนาระดับประเทศที่ชัดเจน โดยยึดพระราชดำริทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง และการพัฒนาแบบยั่งยืนเป็นหลักการทำงาน

ท้ายนี้ ผมขอถือโอกาสอวยพรให้คณะทำงานขององค์การยูนิเซฟ และสำนักงานขอนแก่น ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย ที่ได้กำหนดไว้ในการดูแล ปกป้อง พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพในการมีส่วนร่วมของเด็ก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือสืบไป